

læg til Loven om Statskovenes Bestyrelse af 25de Februar 1851 og 8de December 1859 og c. Forslag til Lov om Pension for Johanne Michelsen, Enke efter konstitueret Amtsforvalter for Vårde Amtstuedistrikt Søren Michelsen.

Finansministeren (Estrup): Allerede i Samlingen 1881—82 fremsatte jeg for det ærede Thing et Forslag om Anlæg af Frilagere ved Kjøbenhavns Toldbod. Det naaede imidlertid ikke længere end til Behandling i et Udvalg, der blev nedsat efter første Behandling, hvilket Udvalg ikke afgav nogen Betænkning. I de to næste Samlinger blev Forslaget fremsat paany og gik over til Udvalg, hvis Virksomhed jeg imidlertid aldrig havde Leilighed til at mærke noget til. Jeg fastholder den Mening, jeg allerede dengang havde Leilighed til at udtale, om den store Betydning for Udviklingen af Kjøbenhavns Handel af, at der tilveiebragtes et saadant større Frilager ved Toldboden, og jeg fremsætter derfor paany Forslaget i Haab om, at det denne Gang maatte finde det ærede Things Bifald. Forslaget er, som jeg nu fremsætter det, mindre i Omfang end det tidligere fremsatte. Det vil maasse erindres, at Forslaget den Gang gik ud paa en meget betydelig Udvidelse af Toldbodpladsen gjennem Erhvervelsen enten ved Kjøb eller ved Expropriation af nogle Kbhogrunde, navnlig dem, der tilhørte det Glasseffke Fideikommis. Denne Gang gaar Forslaget ud paa at erhverve de Grunde, der ligge Nord for Toldbodpladsen mellem denne og Toldbodveien, et Areal, der er langt mindre i Omfang end det, der tidligere var Tale om at erhverve. Det er kun omtrent 3,000 Kvadratalen stort, men man mener, at det dog vil være tilstrækkeligt, vil kunne afgive en tilstrækkelig Udvidelse af den nuværende Frilagere. Ganske vist har den Kommissjon, der i 1881 udtalte sig om dette Spørgsmaal, forment, at denne Plads var for lille, men det forekommer mig, at man nu kan have en begrundet Forventning om snart at se løst Spørgsmaal om Tilveiebringelsen af en Frihavn i Kjøbenhavn, og naar en saadan tilveiebringes, vil selvfølgelig en Del af den Virksomhed, som ellers vilde søge sin Plads paa Frilageret, finde sin Plads i Frihavnen. Som Følge deraf tør jeg antage, at man nu forsvarligt vil kunne nøies med at indrette Frilager efter en noget mindre Maalestok, end det var paatænkt i 1882. Disse Grunde mellem Toldbodpladsen og Toldbodveien har Finansministeren paa Haanden indtil i Sommer for en Kjøbesum

af 250,000 Kr., en Kjøbesum, som ganske vist er høi i Forhold til Areal et og de Bygningers Værdier, der nu staar derpaa, men som dog næppe staar i noget Misforhold til Rentabiliteten af disse Eiendomme, som det gjælder om.

Der næst fremsætter jeg et Forslag til Lov om Tillæg til Loven om Statskovenes Bestyrelse af 25. Februar 1851 og 8. December 1859. Ved disse Love er blandt andet bestemt, at Statens Skovridere opbevare 2 pCt. af det, der paa Distriktet sælges ved Auktion, dog ikke ud over 400 Rigsdaler, altsaa nu 800 Kroner. Dette Lønningstillæg har indtil for faa Aar siden andraget for Flertallet af Skovridere Maximum, altsaa 800 Kr., det vil sige af samtlige 22 Distrikter have 16—17 stadig haft dette Maximum. At saadanne Distrikter som Feldborg, Randbøl og Viborg ikke have kunnet naae op dertil, er en Selvfølge. I Tidens Løb er imidlertid, som de Herrer bekjendt, Indtægterne af Statskovenene gaaet meget betydeligt tilbage, og det af to Grunde. Den ene Grund er den, at man har været nødt til ved de nye Planer for Statskovenene at nedsætte Hugsterne ganske betydeligt. Og hvorfor? Fordi man var kommen til Ende paa de fleste Distrikter med den forcerede Opbruget af de gamle Beholdninger, der vare overleverede fra Fortiden. Der var jo en Tid, hvor man troede det i alt Fald finansielt rigtigt at søge afhændet, gjort i Penge saa meget som muligt af de gamle Træbeholdninger, der vare overleverede fra Fortiden. Dette har selvfølgelig ikke kunnet vedblive, og ved de nye Planer, der ere lagte, ere de planmæssige aarlige Hugster, de saakaldte Etater, paa de allersleste Distrikter nedsatte og nedsatte meget betydeligt. Jeg skal saaledes eksempelvis nævne, at for 4de Kronborg Distrikt er Hugsten af Bøg nedsat fra 1660 Favne om Aaret til 426, for 5te Kronborg Distrikt fra 1950 til 1168, for 1ste Kjøbenhavns Distrikt fra 1800 til 1148, for Silkeborg Distrikt fra 1846 til 1084 o. s. v. Altsaa, den ene Grund til, at Indtægterne ere sunkne, er, at der hugges mindre og maa hugges mindre, fordi der er mindre at hugge af. Den anden Grund er Træpraternes betydelige Tilbagegang. Jeg skal eksempelvis angive, at i de 10 Aar fra Hugstaaret 1876—77 til 1886—87 er Gjennemsnitsprisen paa Bøg, det vil sige paa Bøgefavnene, paa Distrikterne gaaet ned fra 22 Kr. 41 Ore pr. Favne til 15 Kr. 72 Ore i det sidste Aar, det vil sige, de ere gaaede ned med en Trediedel, og for Naaletrætommerets Vedkommende, som efterhaanden